

Der, hvor jeg synes der er en voldsom forvirring, er jo, hvor det her handler om at skelne mellem, hvad det er for nogle opgaver, dyrlægerne tager sig af. Jeg tror, det var Venstres ordfører, der nævnte, at der jo absolut er forskel på, om man er i kødkontrollen på slagterierne, hvor man ikke har nogen kontakt som sådan med andre, eller om man er ude og skal tale med den praktiserende landmand og give rådgivning med hensyn til, hvordan man kan forbedre og med hensyn til dyrevelfærd, og hvordan man kan få løst sine opgaver. Det, jeg lægger op til med lovforslaget og med bemyndigelsen, er, at vi får skabt den fleksibilitet, der gør, at sprogkravene er relevante for de arbejdsopgaver, som dyrlægen skal udføre. Men det kan vi jo også komme nærmere tilbage til under udvalgsbehandlingen, for jeg kan høre, at der for de forskellige elementer er brug for netop at få yderligere oplysninger frem.

Jeg vil i øvrigt sige, at generelt er jeg heller ikke nogen stor tilhænger af bemyndigelser, og derfor er det jo ekstra spøjst, at jeg lige netop er kommet til et område, hvor vi faktisk har rigtig mange bemyndigelser. Men det er jo, fordi der er behov for at kunne justere på nogle ting undervejs, og det vil sige, at vi i virkeligheden ville gøre det alt for besværligt, ved at sådan noget skulle stå direkte i en lovgivning. Det er jo forklaringen på, at der er bemyndigelser her med hensyn til sprogkrav og også med hensyn til at stille nogle krav til dyrlægerne om rådgivningsforpligtelsen, for det er også noget, der kan ændre sig undervejs, og som har behov for at blive justeret. Så det er jo forklaringen på bemyndigelser, og jeg vil sætte en tyk streg under, at jeg absolut ikke vil have flere bemyndigelser, end hvad der er nødvendigt, for at vi kan få tingene implementeret hensigtsmæssigt.

Det punkt, som vedrører oplysningspligten for ægtefællers interesser, er jo nok noget af det, der har været drøftet allermest, og som har skabt en stor irritation i dyrlægekredse. Det her er så et ønske om at imødekomme, at det er tilstrækkeligt, hvis der er fuld åbenhed om, hvilke interesser der kan være, og det vil sige, at der skal ske en informering om, at man har en ægtefælle, der er i den og den situation, hvis det er relevant, men der skal ikke gives en egentlig accept af det, en egentlig godkendelse. Så det er altså en lempelse i forhold til de skærpede krav, der blev stillet for år tilbage, og det er helt rigtigt, som hr. Per Clausen er inde på, i forbindelse med en liberalisering af området. Jeg synes, det

er rimeligt at give den her imødekommelse, ikke bare for at tage hensyn til menneskerettigheds-konventionen, men også for at udvise lidt tillid, som fru Bente Dahl efterlyste.

Så er der det tredje punkt, og der er jeg ærligt talt forbavset over de kritiske røster, der har været. Det handler om, at vi nu giver en hjemmel til, at vi kan stille krav til dyrlægerne om, at de også skal rådgive landmanden i forbindelse med deres kontrol og egenkontrolprogrammet. Det er akkurat den diskussion, vi har haft på andre områder, især inden for fødevarerområdet, hvor hele Folketinget har været enig i, at vi skulle vægte rådgivning noget mere, fordi det i virkeligheden er det, der giver den bedste effekt for at få nogle forbedringer. Så når vi gerne vil sætte dyrevelfærden i højsædet, er det også vigtigt, at de fagfolk, der er på området, der er ude at kontrollere, har muligheden for at tage en drøftelse og også – mener jeg – får en forpligtelse til at sørge for at rådgive om de ting, man vil kunne se ud af egenkontrolprogrammet.

Jeg må sige, at jeg var lige ved at falde på halen, da jeg hørte hr. Bjarne Laustsen være skeptisk over for den del. Altså, i min verden vil det være fuldstændig utænkeligt, at der skulle være partier, der ikke har det synspunkt, at det er vigtigt at sørge for, at fagfolkene kommer med en rådgivning og dermed for alvor sætter skub i, hvordan man kan lave nogle forbedringer af driften. Og jeg vil så sige, at det er, hvad enten det er en fødevareraktivitet, et landbrug, eller hvad der er tale om.

Så jeg mener, at de tre elementer, der er i lovforslaget, alle sammen er yderst relevante, og vi har grebet det an, sådan som det nu har kunnet lade sig gøre, hvilket så indebærer, at vi også bliver nødt til at tage bemyndigelser med ind.

Kl. 13:07

Så var jeg i øvrigt glad for hr. Per Clausens melding om, at det ikke kunne udelukkes, at Enhedslisten ender med at støtte lovforslaget. Det synes jeg simpelt hen er rigtigt set, fordi det er oplagt, at vi tager fat på de problemfelter.

Så undrer jeg mig i øvrigt fortsat over, at hr. Bjarne Laustsen jo i bund og grund brugte meget lang tid på at smede på veterinærforliget og veterinærdrøftelserne, men da det afgørende hammerslag så skulle slås, fortrød man pludselig og ville ikke være med. Derfor alle de her afledte spørgsmål i dag. Altså, de hører jo ikke hjemme i forbindelse med det her lovforslag, men jeg kan forsikre dem, der valgte ikke at ville være med til at gøre en forstærket indsats på det